Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (siódma izba)

z dnia 16 października 2025 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Antydumping – Rozszerzone cło antydumpingowe – Zwolnienie przywozu niektórych części rowerowych pochodzących z Chin – Zwolnienie przywozu małych ilości przez małe przedsiębiorstwa – Próg 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych zgłoszonych do swobodnego obrotu przez stronę lub dostarczonych tej stronie

W sprawie C-659/24

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (federalny trybunał finansowy, Niemcy) postanowieniem z dnia 14 maja 2024 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 9 października 2024 r., w postępowaniu:

A-GmbH & Co. KG

przeciwko

Hauptzollamt C,

TRYBUNAŁ (siódma izba),

w składzie: F. Schalin (sprawozdawca), prezes izby, M. Gavalec i Z. Csehi, sędziowie,

rzecznik generalny: A. Biondi,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu A-GmbH & Co. KG – U. Reimer, Steuerberater,

– w imieniu Komisji Europejskiej – G. Gattinara oraz R. Pethke, w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 14 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 88/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. w sprawie zezwolenia na zwolnienie przywozu niektórych części rowerowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej z rozszerzenia, na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 71/97, cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93 (Dz.U. 1997, L 17, s. 17), zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 512/2013 z dnia 4 czerwca 2013 r. (Dz.U. 2013, L 152, s. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 88/97, zmienionym w 2013 r.").

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy A-GmbH & Co. KG (zwaną dalej „importerem") a Hauptzollamt C (głównym urzędem celnym C, Niemcy) w przedmiocie warunków wolnego od rozszerzonych ceł antydumpingowych przywozu do Unii Europejskiej niektórych części rowerowych pochodzących z Chin.

Ramy prawne

Rozporządzenie (WE) nr 71/97

3 Rada Unii Europejskiej przyjęła rozporządzenie (EWG) nr 2474/93 z dnia 8 września 1993 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz ustanawiające ostateczny pobór tymczasowego cła antydumpingowego (Dz.U. 1993, L 228, s. 1).

4 W celu zapobieżenia obchodzeniu środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem nr 2474/93 poprzez przywóz części rowerowych pochodzących z Chin, które są wykorzystywane do montażu rowerów w Unii, Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 71/97 z dnia 10 stycznia 1997 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (EWG) nr 2474/93 na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych części rowerowych z Chińskiej Republiki Ludowej oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu rozszerzonego cła w przypadku takiego przywozu zarejestrowanego na mocy rozporządzenia (WE) nr 703/96 (Dz.U. 1997, L 16, s. 55).

5 Motyw 38 rozporządzenia nr 71/97 przewiduje:

„Zwolnienie z cła antydumpingowego jest uzasadnione w przypadku następujących końcowych przeznaczeń: (i) procesy montażowe, które nie spełniają przesłanek obejścia, oraz (ii) wykorzystywanie podstawowych części rowerowych w małych ilościach przez małe przedsiębiorstwa (w szczególności jako części zamienne), w przypadku którego przyjmuje się, że nie występuje obejście. W tym drugim przypadku przywóz podstawowych części rowerowych może mieć mianowicie ograniczone znaczenie pod względem gospodarczym i nie powinien podważać skutków naprawczych istniejącego cła ze względu na liczbę rowerów, które można wyprodukować z takich przywożonych części w rozumienia art. 13 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić przedsiębiorstwom będącym pośrednikami, które nie importują bezpośrednio podstawowych części rowerowych, zakup tych części od importerów i ich sprzedaż podmiotom zajmującym się montażem, które nie obchodzą cła antydumpingowego, odpowiednie działania powinny być również monitorowane w ramach systemu kontroli końcowego przeznaczenia".

6 Artykuł 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2 tiret drugie tego rozporządzenia stanowi:

„1. Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, określi w drodze rozporządzenia środki niezbędne do zwolnienia przywozu podstawowych części rowerowych, które nie stanowią obejścia cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (EWG) nr 2474/93, z cła rozszerzonego na mocy art. 2.

2. Rozporządzenie Komisji zawiera w szczególności przepisy dotyczące:

[…]

– zezwolenia na zwolnienie z cła przywozu podstawowych części rowerowych, dokonywanego w szczególności przez pośredników lub do użytku w małych ilościach przez małe przedsiębiorstwa, oraz monitorowanie tego przywozu”.

Rozporządzenie nr 88/97, zmienione w 2013 r.

7 Motywy 3 i 4 rozporządzenia nr 88/97 przewidują:

„(3) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić zainteresowanym stronom przejrzyste wskazówki w zakresie działania systemu zwolnień. Dotyczy to w szczególności wyjaśnienia sposobu zwolnienia z cła rozszerzonego przywozu podstawowych części rowerowych oraz sposobu uzyskiwania zezwolenia na takie zwolnienie.

(4) […]

[…] bezpośredni przywóz podstawowych części rowerowych powinien być zwolniony z cła rozszerzonego w przypadku ich zgłoszenia do swobodnego obrotu przez podmiot dokonujący montażu, zwolniony przez Komisję, lub w jego imieniu.

[…] przywóz podstawowych części rowerowych powinien być również zwolniony z cła rozszerzonego w przypadku ich dopuszczenia z zastosowaniem kontroli przeznaczenia towaru oraz po ostatecznym dostarczeniu ich zwolnionemu podmiotowi dokonującemu montażu lub gdy są one zgłaszane do swobodnego obrotu albo dostarczane stronie w ograniczonych ilościach. W tej sytuacji właściwe jest stosowanie istniejącego mechanizmu kontroli przeznaczenia towaru […] mutatis mutandis. Jeśli podstawowe części rowerowe dowolnego typu są dostarczane stronie lub zgłaszane przez stronę do swobodnego obrotu na poziomie poniżej 300 sztuk miesięcznie, taki przywóz ma ograniczone znaczenie gospodarcze i prawdopodobnie nie wpłynie na skutki cła nałożonego rozporządzeniem (EWG) nr 2474/93. Z tego powodu uważa się, że ten rodzaj przywozu nie stanowi obejścia przepisów.

[…]”.

8 Artykuł 14 rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., zatytułowany „Zwolnienie podlegające kontroli przeznaczenia towaru”, stanowi:

„W przypadku przywozu podstawowych części rowerowych zgłaszanych do swobodnego obrotu przez osobę inną niż strona zwolniona, od daty wejścia w życie rozporządzenia odniesienia, części te są zwolnione z cła rozszerzonego, jeśli zostały zgłoszone zgodnie ze strukturą TARIC

znajdującą się w załączniku III i podlegają warunkom określonym w art. 82 rozporządzenia [Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1)] oraz art. 291–304 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, które stosuje się mutatis mutandis, jeżeli:

a) podstawowe części rowerowe są dostarczone stronie zwolnionej na mocy art. 7 lub 12; lub

b) podstawowe części rowerowe są dostarczone innemu posiadaczowi pozwolenia w rozumieniu art. 291 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93; lub

c) miesięcznie mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych jest zgłaszanych do swobodnego obrotu lub dostarczanych stronie. Liczba części zgłaszanych przez lub dostarczanych dowolnej stronie jest obliczana przez odniesienie do liczby części zgłoszonych lub dostarczonych wszystkim stronom powiązanym lub posiadającym zawarte porozumienia wyrównawcze z tą stroną; lub

d) podstawowe części rowerowe przeznaczone są do stosowania w procesie montażu rowerów wyposażonych w silnik pomocniczy (dodatkowy kod TARIC 8835)".

Rozporządzenie nr 88/97, zmienione rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2023/611

9 Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 88/97, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/611 z dnia 17 marca 2023 r. (Dz.U. 2023, L 80, s. 67), przewiduje:

„Jeżeli ustalono, że strony, o których mowa w ust. 1, zgłosiły lub otrzymały dostawy podstawowych części rowerowych w ilościach powyżej progu określonego w art. 14 lit. c), lub gdy strony odmówiły współpracy podczas badania, nie uważa się już tych stron za pozostające poza zakresem art. 13 ust. 2 [rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21)], a wszelkie zezwolenia na zwolnienie przyznane tym stronom cofa się z mocą wsteczną […]".

Rozporządzenie wykonawcze 2023/611

10 Motywy 23–25 rozporządzenia wykonawczego nr 2023/611 przewidują:

„(23) Zwolnienie powinno również zostać cofnięte, jeżeli okaże się, że strona zwolniona stosuje praktyki obchodzenia cła rozszerzonego, m.in. osłabiając efekty ochronne cła poprzez przywóz znacznych ilości towarów. Z art. 14 lit. c) [rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.] wynika, że efekty ochronne cła zostaną osłabione, jeżeli strona zgłosi do swobodnego obrotu 300 lub więcej sztuk jednego typu podstawowych części rowerowych lub taka ilość sztuk zostanie jej dostarczona.

(24) Aby zapewnić pewność prawa i przejrzystość, [próg przewidzianych w art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.] powinien zostać wyraźnie określony w rozporządzeniu [nr 88/97].

(25) Komisja uważa ponadto, że należy wyjaśnić interpretację progu ustanowionego w art. 14 lit. c). W tym względzie próg wynoszący mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych w ujęciu miesięcznym powinien odnosić się do średniej miesięcznej liczby sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych w okresach 12 miesięcy począwszy od daty wejścia w życie odpowiedniego zezwolenia w zakresie przeznaczenia towaru. W każdym przypadku łączna długość jednego okresu lub większej ich liczby nie może przekraczać okresu ważności odpowiedniego zezwolenia w zakresie przeznaczenia towaru".

Unijny kodeks celny

11 Artykuł 211 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1, zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym"), zatytułowany „Pozwolenie", stanowi w ust. 1 lit. a):

„Pozwolenie wydane przez organy celne jest wymagane w następujących przypadkach:

a) stosowania procedury uszlachetniania czynnego, uszlachetniania biernego, odprawy czasowej lub końcowego przeznaczenia".

12 Artykuł 254 unijnego kodeksu celnego, zatytułowany „Procedura końcowego przeznaczenia", stanowi w ust. 1:

„W ramach procedury końcowego przeznaczenia towary mogą zostać dopuszczone do obrotu z zastosowaniem zwolnienia z cła lub z zastosowaniem obniżonej stawki celnej ze względu na ich szczególne przeznaczenie".

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

13 W ramach swojej działalności importer dokonuje przywozu różnych części rowerowych z Chin. Z tego tytułu jest on od lat posiadaczem pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia, wydanego przez główny urząd celny C. Pozwolenie to, udzielone na podstawie art. 254 unijnego kodeksu celnego, umożliwia mu, zgodnie z ust. 1 tego artykułu, dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu w Unii z zastosowaniem zwolnienia z cła lub z zastosowaniem obniżonej stawki celnej ze względu na ich szczególne przeznaczenie.

14 Rzeczone pozwolenie obejmowało pierwotnie:

– podstawowe części rowerowe dostarczone stronie zwolnionej zgodnie z rozporządzeniem nr 88/97, zmienionym w 2013 r. [art. 14 lit. a)],

– dostawy na rzecz innych posiadaczy pozwolenia na zastosowanie procedury końcowego przeznaczenia w rozumieniu art. 254 unijnego kodeksu celnego i art. 291 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. 1993, L 253, s. 1), którzy sami nie dopełniają formalności przywozowych [art. 14 lit. b) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.],

– oraz przywóz mniej niż 300 sztuk w ujęciu miesięcznym dla jednego typu podstawowych części rowerowych zgłaszanych do swobodnego obrotu przez stronę lub dostarczanych stronie [art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.].

15 W pozwoleniu tym wskazano, że każdego miesiąca mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych mogło być zgłaszanych na własne potrzeby lub przekazywanych przez daną stronę innym stronom (klientom końcowym). Jednakże w następstwie kolejnych zmian dokonanych przez organy celne pozwolenie przestało dotyczyć zwolnienia odpowiadającego zwolnieniu wymienionemu w art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.

16 W 2018 r. importer złożył do organu celnego, na podstawie art. 211 ust. 1 lit. a) unijnego kodeksu celnego, wniosek o rozszerzenie tego samego pozwolenia z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2018 r. w celu objęcia nim zwolnienia przewidzianego w art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.

17 W tym względzie twierdził on, że przepis ten zezwala na zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego między innymi wtedy, gdy w ujęciu miesięcznym stronie „dostarcza się” mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych. Zdaniem importera ten przypadek zwolnienia powinien być rozumiany w ten sposób, że w ramach działalności importera, który dokonuje przywozu części rowerowych w celu dostarczenia ich różnym klientom, jest on uprawniony do przywozu co miesiąc i na jednego klienta 299 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych ze zwolnieniem z cła antydumpingowego.

18 Ponieważ organ celny oddalił ten wniosek, importer wniósł skargę na wydaną przez ten organ decyzję odmowną do Finanzgericht (sądu ds. finansowych, Niemcy), który oddalił tę skargę i utrzymał w mocy odmowę rozszerzenia pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia, którego posiadaczem jest importer.

19 Sąd ten uznał, że zwolnienie, o którym mowa w art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., było przewidziane jedynie dla małych przedsiębiorstw i że powinno ono zatem ograniczać się do sytuacji, w których mniej niż 300 sztuk jest dostarczanych łącznie do wszystkich klientów danego importera. Wykładnię tę potwierdza art. 3 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 71/97, zgodnie z którym przyjęte przez Komisję rozporządzenie dotyczące zwolnienia powinno przewidywać „zezwolenia na zwolnienie z cła przywozu podstawowych części rowerowych, dokonywanego w szczególności przez pośredników lub do użytku w małych ilościach przez małe przedsiębiorstwa, oraz monitorowanie tego przywozu”.

20 Importer wniósł skargę rewizyjną od orzeczenia Finanzgericht (sądu ds. finansowych) do Bundesfinanzhof (federalnego trybunału finansowego, Niemcy), który jest sądem odsyłającym.

21 W tym względzie podniósł on, że pojęcie „małych przedsiębiorstw” w rozumieniu tego ostatniego przepisu nie zostało zdefiniowane w obowiązujących przepisach i że celem rozporządzenia nr 88/97 jest wyłącznie uniknięcie obchodzenia cła antydumpingowego w sytuacji, gdy kilka przedsiębiorstw zgłaszających towary dostarcza klientowi takie ich ilości, które łącznie przekraczają przewidziany próg. W związku z tym dla celów zwolnienia z cła antydumpingowego należy ustalić nie ilość podstawowych części rowerowych sprzedawanych przez przedsiębiorstwa pośredniczące innym przedsiębiorstwom, lecz ilość w skali miesiąca ostatecznie dostarczoną każdemu klientowi końcowemu. Ponadto próg „mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych” w ujęciu miesięcznym stanowi zwolnienie prowadzące do

zwolnienia 299 tych sztuk nawet w przypadku przekroczenia tego progu, a nie wartość graniczną, która skutkowałaby tym, że żadne zwolnienie nie byłoby stosowane, gdyby strona zgłaszała i dostarczała co miesiąc ponad 299 tych sztuk.

22 Sąd odsyłający uważa, że rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu zależy od tego, jaki przywóz podstawowych części rowerowych jest zwolniony z rozszerzonego cła antydumpingowego, i w tym względzie wyraża wątpliwości co do wykładni art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.

23 Po pierwsze, sąd ten zastanawia się, czy zwolnienie, o którym mowa w tym przepisie, może być łączone z innym zwolnieniem w rozumieniu tego art. 14 lit. a) i/lub b). W tym względzie sąd odsyłający uważa, że jeżeli zwolnienia z rozszerzonego cła antydumpingowego przewidziane w rzeczonym art. 14 lit. a) i b) mogą być łączone ze zwolnieniem, o którym mowa w jego lit. d), to jest tak dlatego, że odnoszą się one do różnych odbiorców towarów lub procesów montażu, a zatem nie mogą się ze sobą pokrywać. Natomiast strona mogłaby naruszyć cel rozporządzenia nr 88/97 polegający na zwolnieniu wyłącznie przywozu mającego podrzędne znaczenie gospodarcze, w zakresie w jakim, odwołując się do zwolnień na podstawie art. 14 lit. a) i/lub b) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., łącznie ze zwolnieniem, o którym mowa w art. 14 lit. c) tego rozporządzenia ze zmianami, mogłaby dokonać przywozu co miesiąc ponad 299 sztuk podstawowych części rowerowych wolnych od cła antydumpingowego.

24 Po drugie, sąd odsyłający zastanawia się, czy w świetle art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., pozwolenie na stosowanie procedury końcowego przeznaczenie może przewidywać zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego dla mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych na klienta i na miesiąc, czy też ten maksymalny próg ma zastosowanie do wszystkich klientów. Podnosi on, że brzmienie tego przepisu nie dostarcza wskazówek w tym względzie i że jego szeroka wykładnia mogłaby prowadzić do obchodzenia cła antydumpingowego. Wskazuje on również, że sposób, w jaki strona prowadzi swoją działalność lub działa na rynku, nie powinien mieć znaczenia w ramach badania tej kwestii.

25 Po trzecie, sąd odsyłający zastanawia się, czy próg „mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych” w ujęciu miesięcznym w rozumieniu art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., stanowi wartość graniczną, co skutkuje tym, że zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego jest całkowicie wyłączone, jeżeli strona zgłosi i dostarczy więcej niż 299 sztuk miesięcznie. Za taką wykładnią przemawia zamiar prawodawcy Unii, aby ze zwolnienia przewidzianego w tym przepisie korzystali mali importerzy lub odbiorcy produktów.

26 W tych okolicznościach Bundesfinanzhof (federalny trybunał finansowy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy art. 14 lit. c) [rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.] należy interpretować w ten sposób, że przewidziane tam zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego można łączyć z innymi zwolnieniami, o których mowa w art. 14 lit. a) lub b) [rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.], w tym samym pozwoleniu na [stosowanie procedury końcowego przeznaczenia] w rozumieniu art. 254 unijnego kodeksu celnego?

2) Czy art. 14 lit. c) [rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.] można interpretować w ten sposób, że w zezwoleniu można zwolnić z rozszerzonego cła antydumpingowego miesięcznie mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych na klienta?

3) Czy ilość mniejsza niż 300 sztuk miesięcznie określona w art. 14 lit. c) [rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r.] stanowi limit zwolnienia oznaczający, że zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego jest całkowicie wyłączone, jeżeli strona zgłasza lub dostarcza więcej niż 299 sztuk miesięcznie, czy też ilość zwolnioną, w przypadku której 299 sztuk pozostaje zwolnionych z cła antydumpingowego, niezależnie od tego, czy ilość ta została przekroczona?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

27 Poprzez pytanie pierwsze sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego może być łączone z innym zwolnieniem na podstawie art. 14 lit. a) i/lub b) tego rozporządzenia w ramach tego samego pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia w rozumieniu art. 254 unijnego kodeksu celnego.

28 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału przy dokonywaniu wykładni przepisu prawa Unii należy uwzględniać nie tylko jego brzmienie, lecz także jego kontekst oraz cele regulacji, której część on stanowi (wyrok z dnia 14 marca 2024 r., VR Bank Ravensburg-Weingarten, C-536/22, EU:C:2024:234, pkt 35 i przytoczone tam orzecznictwo).

29 W pierwszej kolejności, co się tyczy brzmienia rozpatrywanych przepisów, należy stwierdzić, że ani art. 254 unijnego kodeksu celnego, o którym wyraźnie mowa w pytaniu pierwszym, ani art. 211 tego kodeksu, oba dotyczące pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia, nie stoją na przeszkodzie temu, aby pozwolenie na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia mogło przewidywać połączenie kilku rodzajów zwolnień z cła antydumpingowego.

30 Podobnie różne rodzaje zwolnień, o których mowa w art. 14 lit. a)–c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., są wymienione kolejno, połączone spójnikiem „lub”, a z użycia tego spójnika nie można wywnioskować, że jeden rodzaj zwolnienia wyklucza koniecznie inny. O ile bowiem podstawa zwolnienia może sama w sobie uzasadniać korzystanie z systemu zwolnień z rozszerzonych ceł antydumpingowych, o tyle nie może to wykluczyć, że kilka podstaw zwolnienia zostanie objętych tym samym pozwoleniem na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia na podstawie art. 211 i 254 unijnego kodeksu celnego.

31 W drugiej kolejności należy zauważyć, że w świetle motywu 38 rozporządzenia nr 71/97, który przedstawia powody wprowadzenia w życie zwolnień z rozszerzonych ceł antydumpingowych, jak również motywu 4 rozporządzenia nr 88/97, ogólna systematyka art. 14 lit. a)–c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., wydaje się być związana z celem tego

rozporządzenia polegającym na zezwoleniu na przywóz podstawowych części rowerowych, wolny od rozszerzonych ceł antydumpingowych, który to przywóz ma raczej ograniczone znaczenie gospodarcze.

32 W związku z tym jest mało prawdopodobne, by łączne zastosowanie takich zwolnień podważało cel ustanowienia ceł antydumpingowych, zarówno w odniesieniu do ilości rowerów, które mogą być wytworzone przy użyciu tych podstawowych przywożonych części, jak i z uwagi na ograniczony pod względem gospodarczym przywóz, który jest zwolniony z tych ceł.

33 W świetle powyższych rozważań odpowiedź na pytanie pierwsze powinna brzmieć tak, iż art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego może być łączone z innym zwolnieniem na podstawie art. 14 lit. a) i/lub b) tego rozporządzenia ze zmianami w ramach tego samego pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia w rozumieniu art. 254 unijnego kodeksu celnego.

W przedmiocie pytania drugiego

34 Poprzez pytanie drugie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że pozwolenie na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia, w rozumieniu art. 254 unijnego kodeksu celnego, może przewidywać zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego dla mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych na klienta na miesiąc, czy też próg ten dotyczy wszystkich klientów posiadacza tego pozwolenia.

35 Na wstępie należy przypomnieć, że w wyroku z dnia 29 lipca 2010 r., Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, pkt 33, 34) Trybunał orzekł już, że art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., który ustanawia zwolnienie de minimis na rzecz niektórych przedsiębiorstw, „przewiduje miesięczny limit ilościowy i wskazuje, że obliczenie liczby jednostek odbywa się z uwzględnieniem wszystkich stron, które są powiązane lub zawarły porozumienia wyrównawcze z importerem lub zgłaszającym”.

36 Przyjęto zatem zasadniczo, że ten wyjątek de minimis określa maksymalną liczbę sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych, to znaczy mniej niż 300 sztuk, które mogą być przywożone w każdym miesiącu na podstawie art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., przez importera nieobjętego zwolnieniem, niezależnie od liczby przedsiębiorstw/osób, którym następnie te części dostarcza.

37 Taka wykładnia jest zgodna z celem rozporządzenia nr 88/97, polegającym na zezwoleniu na zwolnienia z rozszerzonych ceł antydumpingowych tylko wtedy, gdy zwolnienia te nie zagrażają celom, do których dąży się poprzez nałożenie tych ceł. Tymczasem zezwolenie na przywóz wolny od takich ceł, nawet ograniczony do mniej niż 300 sztuk dla każdego typu podstawowych części rowerowych miesięcznie i na klienta, które mogłyby zostać dostarczone potencjalnie nieograniczonej liczbie klientów, mogłoby zagrozić tym celom.

38 W świetle powyższych rozważań odpowiedź na pytanie drugie powinna brzmieć tak, iż art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że pozwolenie na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia, w rozumieniu art. 254 unijnego

kodeksu celnego, może przewidywać zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego dla mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych na miesiąc i dla wszystkich klientów posiadacza tego pozwolenia.

W przedmiocie pytania trzeciego

39 Poprzez pytanie trzecie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2103 r., należy interpretować w ten sposób, że przekroczenie progu „mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych" w ujęciu miesięcznym oznacza, że strona, która zgłasza i dostarcza ponad 299 sztuk na miesiąc nie korzysta z żadnego zwolnienia z rozszerzonych ceł antydumpingowych na podstawie tego przepisu.

40 Przede wszystkim z brzmienia art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., nie wynika, że próg „mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych" w ujęciu miesięcznym stanowi zwolnienie, który w przypadku przekroczenia daje podstawę, do wysokości tego progu, do zwolnienia z rozszerzonych ceł antydumpingowych.

41 Natomiast z art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 88/97, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym 2023/611, wynika w szczególności, że w przypadku gdy strony zgłosiły lub otrzymały dostawy podstawowych części rowerowych w ilościach powyżej progu przewidzianego w tym art. 14 lit. c), każde zezwolenie na zwolnienie przyznane tym stronom zostaje cofnięte z mocą wsteczną. Wynika z tego, że wspomniany próg stanowi wartość, której przekroczenie całkowicie pozbawia rzeczone strony takiego zwolnienia.

42 Prawdą jest, jak wskazuje Komisja w swoich uwagach na piśmie, że ta ewolucja przepisów Unii pozwoliła na wyjaśnienie rozbieżnych praktyk krajowych organów celnych. Jednakże z motywu 23 rozporządzenia wykonawczego nr 2023/611 wynika, że ten próg należy uznać, od chwili jego ustalenia w rozporządzeniu nr 88/97 w jego pierwotnym brzmieniu, za wartość, której przekroczenie pociąga za sobą cofnięcie zezwolenia na zwolnienie. Potwierdza to ponadto motyw 24 tego rozporządzenia wykonawczego, który stanowi, że „próg [de minimis] powinien zostać wyraźnie określony w rozporządzeniu [nr 88/97]", a to „[a]by zapewnić pewność prawa i przejrzystość", a także motyw 25 tego samego rozporządzenia wykonawczego.

43 Następnie, jak zauważa sąd odsyłający i jak wynika z motywu 4 rozporządzenia nr 88/97, zwolnienie w ramach procedury końcowego przeznaczenia zostało wprowadzone w celu umożliwienia przywozu lub dostaw w małych ilościach o ograniczonym znaczeniu gospodarczym. Tymczasem zezwolenie przedsiębiorstwom dokonującym znacznego przywozu lub odsprzedaży na automatyczne korzystanie ze zwolnienia, przynajmniej częściowego, w odniesieniu do takich transakcji zagrażałoby celowi realizowanemu przez przepisy antydumpingowe.

44 Wreszcie sąd odsyłający powołuje się na wyrok z dnia 12 maja 2021 r., Hauptzollamt B (Kawior gatunków ryb jesiotrokształtnych) (C-87/20, EU:C:2021:382). W wyroku tym Trybunał uznał, że ilość 125 gramów kawioru gatunków ryb jesiotrokształtnych na osobę, których wprowadzenie nie jest uzależnione od przedstawienia zezwolenia na przywóz, stanowi wartość graniczną, opierając się w szczególności na fakcie, że sporny przepis należy uznać za odstępstwo, które jako takie należy interpretować ściśle.

45 Okoliczności faktyczne sprawy w postępowaniu głównym różnią się od okoliczności faktycznych sprawy zakończonej tym wyrokiem, która dotyczyła ochrony gatunków dzikiej fauny i flory zagrożonych wyginięciem w drodze regulacji handlu nimi na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. 1997, L 61, s. 1).

46 Niemniej jednak przepisy antydumpingowe mają w niniejszym przypadku na celu ochronę europejskiego przemysłu sektora rowerowego, a zwolnienia z rozszerzonych ceł antydumpingowych na podstawie rozporządzenia nr 88/97 są przyznawane wyłącznie w odniesieniu do transakcji, które nie stanowią obejścia, w szczególności na korzyść małych przedsiębiorstw. Artykuł 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2013 r., należy zatem uznać za przepis wprowadzający odstępstwo na rzecz małych przedsiębiorstw, których działalność, ze względu na jej niewielkie oddziaływanie gospodarcze, nie jest objęta zakresem stosowania przepisów mających na celu zapobieganie obchodzeniu rozszerzonych ceł antydumpingowych.

47 W świetle powyższego odpowiedź na pytanie trzecie powinna brzmieć tak, iż art. 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego w 2103 r., należy interpretować w ten sposób, że przekroczenie progu „mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych" w ujęciu miesięcznym oznacza, że strona, która zgłasza i dostarcza ponad 299 sztuk na miesiąc, nie korzysta z żadnego zwolnienia z rozszerzonych ceł antydumpingowych na podstawie tego przepisu.

W przedmiocie kosztów

48 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (siódma izba) orzeka, co następuje:

1) **Artykuł 14 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 88/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. w sprawie zezwolenia na zwolnienie przywozu niektórych części rowerowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej z rozszerzenia, na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 71/97, cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 512/2013 z dnia 4 czerwca 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego może być łączone z innym zwolnieniem na podstawie art. 14 lit. a) i/lub b) rozporządzenia nr 88/97, ze zmianami, w ramach tego samego pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia w rozumieniu art. 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny.**

2) **Artykuł 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego rozporządzeniem nr 512/2013, należy interpretować w ten sposób, że pozwolenie na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia, w rozumieniu art. 254 rozporządzenia nr 952/2013, może przewidywać zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego dla mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych na miesiąc i dla wszystkich klientów posiadacza tego pozwolenia.**

3) **Artykuł 14 lit. c) rozporządzenia nr 88/97, zmienionego rozporządzeniem nr 512/2013, należy interpretować w ten sposób, że przekroczenie progu „mniej niż 300 sztuk dla jednego typu podstawowych części rowerowych” w ujęciu miesięcznym oznacza, że strona, która zgłasza i dostarcza ponad 299 sztuk na miesiąc, nie korzysta z żadnego zwolnienia z rozszerzonych ceł antydumpingowych na podstawie tego przepisu.**

Podpisy